

HOE IS HET NU MET: DE JUNIORSTADSDICHTER

Jim (16): geen dromerig meisje, wel dichter

Hij is 'nogal eigenwijs' en gedichten zijn nu eenmaal persoonlijk. Dus laat Jim van Bergen (16) ze alleen op spellfouten nalezen. Sinds maart is hij Junior Stadsdichter.

**Ester van Zundert
Tilburg**

Een interview met het Brabantse Dagblad? Leuk, reageert Jim van Bergen (16). Maar waar spreken we af? Daar heeft de Junior Stadsdichter even voor nodig. Dan weet hij het: 'De Helga Deentuin'. Daar ligt een struikelsteen. Over zulke stenen heb ik een gedicht gemaakt.'

Jim is sinds maart Junior Stadsdichter van Tilburg. De aller-erste. Eerder waren er twee kinderstadsdichters, maar de initiatiefnemers besloten van kinderen over te stappen naar jongeren. Dat zou meer mogelijkheden geven voor optredens: scholieren zijn zelfstandiger en kunnen ook zonder ouders op pad.

Aan de titel Junior Stadsdichter ging een verkiezing vooraf. In Theater Midi droegen scholieren een gedicht voor, het publiek mocht stemmen. Niet alleen dromerige meisjes maken gedichten', zegt Jim. 'Dat wilde ik laten zien. Ook ik, een gewone jongen, doet het. Ik won nog ook.'

De titel Junior Stadsdichter brengt verplichtingen met zich mee. Bij evenementen in Tilburg wordt Jim regelmatig gevraagd om een gedicht voor te dragen. Het gedicht Struikelstenen maakte hij voor het Bevrijdingsconcert in de Piushaven. 'Mijn mooiste gedicht tot nu toe', vindt hij. 'Met Struikelstenen wil ik mensen laten nadenken. Over vroeger, maar ook over de aanslagen nu. Ik heb lang over het gedicht gedaan, maar ben er heel tevreden over.'

Met Struikelstenen wil ik mensen laten nadenken. Ook over de aanslagen nu

—Jim van Bergen

ook vaak hier moet ik op verder puzzelen. Ik merk het als ik zo'n gedicht voordraag. Er moeten woorden uit, of hele zinnen. Er moet iets nieuws in.'

Jim laat zijn gedichten alleen nakijken op spellfouten. Hij lacht: 'Ik ben nogal eigenwijs. Voor het Bevrijdingsconcert kreeg ik de tip om iets te doen met paasvuur. Mwah, dacht ik. Ik ben veel gaan lezen op internet en kwam uit bij struikelstenen. Dat sprak me aan. Gedichten zijn heel persoonlijk. Dat maakt het lastig om opmerkingen van anderen te verwerken.'

Daarom vraagt hij eigenlijk nooit advies aan Martin Bevers-luis, de volwassen stadsdichter. Ik ben wel een paar keer met hem op pad geweest. Bij Boksen rond het Paleis hebben we samen gedichten voorgelezen. Eerst dacht ik: Moet dat nou? Met zo'n harde stem en zo. Maar ik heb er veel van geleerd. Ik durf nu meer.'

Op school, het Theresialyceum, komen steeds vaker leerlingen naar Jim toe met een gedicht. Of hij het eens wil lezen. 'Blijkbaar heb ik iets losgemaakt. Dat is gaaf.'

Nog meer gaaf op school: 'Ik heb dit jaar voor muziek gekozen. Nu probeer ik de juiste akkoorden te vinden bij mijn gedichten. Heel tof.'



▲ Jim van Bergen in de Helga Deentuin, bij de struikelstenen. —JAN VAN ELUNDHOF/BEELD WERKT

VERKIEZING STADSDICHTER

■ De verkiezing van een Junior Stadsdichter in Tilburg is een initiatief van Bibliotheek Midden-Brabant, het voortgezet onderwijs en bureau Cultuur in School Tilburg (CIST). Jongeren tussen de 14 en 17 jaar kunnen er, via school, aan

meedoen. Ook volgend jaar is er een verkiezing. De eerste stap is een dichtwedstrijd op school. De winnaars daarvan gaan door naar de finale. Ze dragen een gedicht voor waarna een jury de twee beste kandidaten kiest.

Die twee gaan verder voor de eindzege. Hun lot is in handen van het publiek, dat door middel van een stemming bepaalt wie zich een jaar lang Junior Stadsdichter mag noemen. De finale is dinsdagavond 21 maart in Theater Midi.

Struikelstenen

Ik loop door de straten
De zon verwarmt lekker mijn nek
Ik voel me goed en relaxed
Bezigt met mijn alledaagse dingen
Huiswerk, leren, werken, muziek
Ja, het leven is lekker, het gaat me goed.
Maar soms bekruip me een onbehaaglijk gevoel
Het voelt kil en koud
Een rilling trekt vanuit mijn schouders mijn armen in
In een flits vraag ik me af, hoe zou dat zijn?

Overgeleverd aan de wil van een ander

Brussel, Parijs, de Holocaust.

Hier en daar liggen in Tilburg struikelstenen.
Kleine tegeltjes met namen van families
omgekomen tijdens de Holocaust
Zij waren ook overgeleverd aan de wil van een ander

Struikelen,
je verliest je evenwicht
Je herselt je en staat even stil
Of je wil of niet
Je kijkt, hoe kan dit?

Verbazing, verontwaardiging, acceptatie

Zo moet het toen ook zijn gegaan
Om uiteindelijk overgeleverd te zijn aan de wil van een ander

Maar ik heb mijn eigen wil, mijn vrijheid
Wat een geluk,
het is voor mij zo vanzelfsprekend

Daarom zijn struikelstenen voor ons zo belangrijk
Zodat we even stilstaan
Bij mensen die dit niet hebben mogen ervaren
Zij hadden een eigen wil
maar hadden de pech

om overgeleverd te zijn aan de wil van een ander

Ik loop door de straten
de zon verwarmt lekker mijn nek
ik voel me goed en relaxed
bezigt met mijn alledaagse dingen

als ik nu nog eens struikel
ben ik me meer bewust van mijn vrijheid

Jim van Bergen, 19-04-16

(Het gedicht 'Struikelstenen' maakte Jim voor het bevrijdingsconcert.)